

Madák Zsuzsanna
KRONOSZ FIA
ifjúsági dráma

2022

Célcsoport: 11-14 évesek

Téma: A hatalom működése

SZEREPLŐK

színész 1 / URÁNOSZ / ZEUSZ

színész 2 / GAIA / RHEIA / HÉRA / PANDORA

színész 3 / KÜKLOPSZ / ANANKÉ / TESÓK / POSZEIDÓN / ARÉSZ / DIONÜSZOSZ /
KÜKLOPSZOK / HEKATONKHEIREK / PROMÉTHEUSZ

színész 4 / KRONOSZ / NIMFA / AFRODITÉ / PALLASZ ATHÉNÉ / HÁDÉSZ /
EPIMÉTHEUSZ / HÉPHAISZTOSZ

A dráma egy színházi nevelési előadás alapjául szolgál. Az előadás során a színész-drámatanárok interaktív részekkel szakítják meg a zárt jeleneteket, hogy a drámában kibontakozó konfliktusok miéért gondolkozzanak a résztvevő fiatalokkal. A szövegekben található interaktív részek vázlatos leírása pusztán ajánlat, ezeknek kidolgozása, további interakciók beépítése egy leendő előadás előkészítésének, illetve próbafolyamatának része.

ELSŐ INTERAKTÍV RÉSZ

- SZÍNÉSZ 1 Hoztunk nektek egy történetet, ami nagyon foglalkoztat bennünket.
- SZÍNÉSZ 2 Olyannyira, hogy készítettünk belőle egy előadást.
- SZÍNÉSZ 3 Voltatok már olyan előadáson, amely során kíváncsiak voltok a véleményetekre?

Válaszok kezelése.

- SZÍNÉSZ 3 Ez egy olyan előadás, amely során kíváncsiak vagyunk a véleményetekre. Lesznek benne részek, ahol arra kérünk benneteket, hogy nézzétek, figyeljétek a történetet, és lesznek részek, ahol arra biztatunk benneteket, hogy osszátok meg véleményeteket a látott helyzetekről, hogy gondolkodjatok velünk együtt.

- SZÍNÉSZ 4 Temészetesen senkit nem fogunk semmire kényszeríteni, mindenki annyira vesz részt benne, amennyire szeretne.

- SZÍNÉSZ 1 De az a tapasztalatunk, hogy minél többen szóltok hozzá, annál izgalmasabb lesz az előadás.

- SZÍNÉSZ 4 Benne vagytok?

Válaszok kezelése.

- SZÍNÉSZ 4 Akkor kezdjük is el.
A történetünk vezetőkről fog szólni.
Mi jut eszetekbe a vezetőkről? Milyen vezetőket ismerünk?
Meg tudunk-e különböztetni különböző fajta vezetőket?
Vannak-e a vezetőknek fajtái?
Milyen az ideális vezető?

Beszélgetés.

ZÁRT SZÍNHÁZI JELENETEK

- SZÍNÉSZ 4 A történetünkben több vezetővel fogtok találkozni.
- SZÍNÉSZ 3 És több istennel is.

SZÍNÉSZ 4 Igen, mivel történetünk az ókorban, Görögföldön játszódik. A görögök pedig több istenben hittek.

SZÍNÉSZ 3 Ezt hívjuk politeizmusnak.

SZÍNÉSZ 4 Igen: polü görögül azt jelenti, hogy sok, a theosz pedig istent jelent.

SZÍNÉSZ 3 De nemcsak a görögöknél volt többistenhit, hanem más népeknél is.

SZÍNÉSZ 4 Igen, például az ókori egyiptomiak, sumerek is több istent...

SZÍNÉSZ 1 Hagyjuk már ezt a rendhagyó tőri órát, inkább kezdjük bele a sztoriba! Szóval történetünk az ókori görög istenekről szól. Legfőképpen Zeuszról, a főistenről, aki az ég és a föld...

SZÍNÉSZ 2 Ne rohanj már előre! Kezdetben sehol nem volt Zeusz!

SZÍNÉSZ 3 Kezdetben a Kháosz volt.

SZÍNÉSZ 1 Jó, akkor kezdjük a Kháosszal.

Megteremtik a Kháoszt.

SZÍNÉSZ 3 Íme a Kháosz.

SZÍNÉSZ 4 A rendezetlen ősállapot.

SZÍNÉSZ 3 A végtelenül mély...

SZÍNÉSZ 4 setét...

SZÍNÉSZ 3 csöndes, tátongó üresség.

SZÍNÉSZ 4 A Kháosz semmije akár mindörökre folytatódhatott volna, de...

SZÍNÉSZ 2 De nem! Nem folytatódott! Mert létrejött Gaia!

SZÍNÉSZ 4 Azt nem egészen tudjuk hogyan...

SZÍNÉSZ 2 Nem. De ez nem számít. Gaia volt az első görög istennő.

SZÍNÉSZ 4 Tulajdonképpen a föld maga: közeteivel, talajával, hegyeivel, mezőivel.

SZÍNÉSZ 3 Elég tohonya volt.

SZÍNÉSZ 2 Tohonya?!!!

SZÍNÉSZ 3 Hát szilárd, mozdulatlan...

SZÍNÉSZ 2 Egyészen addig, amíg meg nem szülte Uránoszt, az égistent.

SZÍNÉSZ 3 Ősanyu szült magának egy pasit.

SZÍNÉSZ 2 Akkor mégsem annyira tohonya, mi?

SZÍNÉSZ 1 Uránoszt azért szülte, hogy fölé helyezkedjen és beborítsa.

SZÍNÉSZ 2 (Színész 1-hez) Nananana, fizikailag fölötte volt, de egyenrangú felek voltak!

SZÍNÉSZ 4 Bizony! Hiszen úgy kapcsolódott az ég a földhöz, mint éjszaka a nappalhoz, vagy a sötétség a fényhez.

SZÍNÉSZ 3 És ha már itt tartunk. Az éjjelek és a nappalok váltakozásával megjelent az idő, és megjelent az élet: állatok és emberek népesítették be a világot.

SZÍNÉSZ 1 Héhéhé! Térjünk már vissza a lényegre! Épp ott hagytam abba, hogy Uránosz beborította Gaiát.

Uránosz beborítja Gaiát.

SZÍNÉSZ 1 És ebből a beborításból 12 gyerekük született. Fiúk és lányok egyaránt. Ókeánosz, Thétisz, Koiosz, Rheia, Kriosz, Mnémoszüné, Hüperoin, Phoibé, Iapetosz, Theia, Themisz, Kronosz.

Születnek a gyerekek. Színész 2 Gaiát animálva szüli a gyerekeket. Színész 3 és 4 animálják a porontyokat.

SZÍNÉSZ 2 A titánok első nemzedékének adott életet Gaia.

SZÍNÉSZ 3 De szerencsétlenek meg sem pillanthatták a napvilágot. Apjuk, Uránosz, a föld hasadékaiba, azaz az anyjuk félreeső zugaiba tuszkolta őket.

SZÍNÉSZ 4 Rettenetesen féltékeny volt fiaira és lányaira.

SZÍNÉSZ 3 Attól félt, hogy elragadják tőle a hatalmat a világ felett.

SZÍNÉSZ 2 A titánok után a küklopszok születtek.

Születnek a küklopszok. Színész 2 Gaiát animálva szüli a gyerekeket. Színész 3 és 4 animálják a küklopszokat.

SZÍNÉSZ 4 A három egyszemű óriás.

SZÍNÉSZ 2 Aztán jött három bitang nagy fivér! A hekatonkheirek!

Születnek a hekatonkheirek. Színész 2 Gaiát animálva szüli a gyerekeket. Színész 3 és 4 animálják a hekatonkheireket.

SZÍNÉSZ 3 Nagyon durván néztek ki!

SZÍNÉSZ 4 Böhöm nagyok voltak!

SZÍNÉSZ 3 100 karjuk volt és 50 fejük!

SZÍNÉSZ 1 De Uránosz őket is, és egyszemű testvéreiket is a föld mélyére zárta.

SZÍNÉSZ 2

Gaiát igen felkavarta, hogy gyermekeit ily módon elnyomta apjuk. Végzetes tervet eszelt ki.

GAIA

Gyermekeim! Kicsi gyermekeim! Merre vagytok?

Gaia keresi a testében a gyermekét.

TITÁNOK

Itt vagyunk!

SZÍNÉSZ 1

Kiáltottak a titánok.

HAKATONKHEIREK

Itt vagyunk!

SZÍNÉSZ 1

Kiáltották a hekatonkheirek.

KÜKLOPSZOK

Itt vagyunk!

SZÍNÉSZ 1

Kiáltották a küklopszok.

Gaia az oldalához kap, felvisít egy küklopsz.

KÜKLOPSZ

Áááá! A szemem! Csak egy van, Mama!

GAIA

Bocs, fiam.

KÜKLOPSZ

Mindegy. Szart se látok a föld alatt.

GAIA

Gyermekeim!

GYEREKEK

Mama! Mama! Mama!

GAIA

Kicsi gyermekeim! (*súgva*) Na ide figyeljete! Ezt nem tűrhetjük tovább! Meg kell törnünk apátok zsarnokságát! Eljött a cselekvés ideje!

A gyerekek alig halhatóan és alig érthetően félénken hümmögnek (üüm, jaja, igen-igen).

GAIA

Mit pöszmögtök?! Fel kell lázadnunk!

A gyerekek még félénkebben hümmögnek.

GAIA

Egy sincs köztetek, aki tenne valamit a szabadságotokért?

A gyerekek félénken hümmögnek, majd megszólal Kronosz.

KRONOSZ

De igen. Én, Kronosz.

GAIA

Helyes. Fogd ezt a sarlót, és amikor apád legközelebb beburkol... nyissz.

KRONOSZ

(*ijedten*) Úgy érted, hogy...?

GAIA

Úgy.

KRONOSZ

De ez brutál, Mama!

GAIA

Az.

SZÍNÉSZ 3 Kronosz elvette a sarlót. Majd érkezett az éjszaka. Uránosz Gaia fölébe kerekedett, hogy ismét beburkolja.

Színész 1 Uránoszként közeledik Gaiához. Uránosz a Fever c. dalt énekli. Színész 3 és Színész 4 a zenei kíséretet adják a csábításhoz.

URÁNOSZ Never know how much I love you / Never know how much I care...

Gaia huncutkodik, csábítja Uránoszt.

SZÍNÉSZ 3 És ebben a pillanatban Kronosz előugrott a rejtekhelyéről.

Kronosz előugrik.

KRONOSZ Apám!

URÁNOSZ Fiam?! Hogy kerülsz te ide?!

KRONOSZ Most meglakolsz!

SZÍNÉSZ 3 Kronosz előrántotta a sarlót és levágja Uránosz nemzőszervét.

Uránosz az ágyékához kap.

SZÍNÉSZ 3 Uránosz elviselhetetlen fájdalmat érzett. De nemzőereje így sem merült ki egészen. Szétfröccsenő vére magvával együtt életet hintett mindenfelé, ahova csak cseppent. Nimfák születtek, gigászok, no meg a bosszúálló nővérek, az Erünniszek.

Színész 2 ábrázolja az Erünniszeket.

SZÍNÉSZ 3 A nemzőszerv pedig a mély tengerbe hullott. Hosszú ideig ringatták, sodorták a hullámok, majd az isteni bőrből új élet született: egy szépséges istennő, Afrodité kelt ki a habokból.

Színész 4 Afroditéként kikel a habokból.

SZÍNÉSZ 4 Szóval Kronosz legyőzte apját, titántestvéreit pedig kiszabadította anyja testéből. Viszont a küklopszokat és a hekatonkheireket nem engedte ki a mélyből.

Küklopszok és a hekatonkheirek dörömbölnek: Engedj, ki! Engedj ki, tesó!

SZÍNÉSZ 3 Szerintem tartott tőlük. Ezek a tesók százszor nagyobbak és erősebbek voltak a titánoknál.

Küklopszok és a hekatonkheirek fenyegetőznek: Ezt még megkeserülöd!

SZÍNÉSZ 4 Kronosz átvette az uralmat az ég és föld fölött.

KRONOSZ Viszlát, Papa! Viszlát, Mama!

Integtet Uránosznak és Gaiának: átveszi a helyüket.

SZÍNÉSZ 4 És a tengereket is a hatalma alá vonta.

SZÍNÉSZ 3 A titánlányok hozzámentek a titánfiakhoz. És sok-sok gyermekük született.

SZÍNÉSZ 2 Rheia a főnök felesége lett. Ő is sok gyermeket szült.

SZÍNÉSZ 1 Kronosz rettegett, hogy ugyanarra a sorsa jut, mint az apja. Félt, hogy valamelyik gyermeke majd elragadja tőle a főhatalmat.

SZÍNÉSZ 3 Ezért biztos, ami biztos, egészben lenyelte gyermekeit.
Rheia megszüli a gyermekeket (Színész 3), Kronosz megragadja őket és lenyeli.

SZÍNÉSZ 3 Rheia kétségbeesett. Öt gyermekét már bekebelezte Kronosz, a hatodikat meg akarta menteni. Gaiához fordult segítségért!

RHEIA Mama! Ez egy kegyetlen zsarnok! Mit csináljak, Mama?

GAIA Ne sipákolj, lányom! A hatalmon lévők már csak ilyenek.
Rheia megfogja a hasát.

RHEIA Nem akarom, hogy megegye a születendő kicsit.

GAIA Pólyálj be egy követ. A gyereket meg vidd Kréta szigetére, és keresd Anankét.

RHEIA Aaaaa! Jön!

KRONOSZ Jön?

RHEIA Jön a gyerek!

Rheia szül.

KRONOSZ Nyomjad! Nyomjad!

Rheia megszüli a gyereket. A csecsemő felsír (Színész 1).

KRONOSZ Fiú! Faim született! Egy fiú!

SZÍNÉSZ 3 Rheia betömte a csecsemő száját, és kicserélte a gyereket egy bepólyált köre.

KRONOSZ Kisfiam! Úgy szeretlek, majd megeszlek! *(röhög)* Gyere te kis tökös!

SZÍNÉSZ 3 Kronosz egészben lenyelte a bepólyált követ.

KRONOSZ Ezzel is megvolnánk. Asszony, nincs valami dolgod?

RHEIA De.

SZÍNÉSZ 3 Rheia Kréta szigetére sietett.

RHEIA *(bizonytalanul)* Ananké?!

ANANKÉ *(meglepetten)* Rheia?! *(Rheia bólogat)* Rheia! Mit keresel itt?

RHEIA Rejtsd el a szigeten a kis Zeust! *(odaadja a nimfának a csecsemőt)* Kronosz nem találhatja meg!

ANANKÉ Hogy én? Nem, Rheia, szó sem lehet róla! Ha ezt Kronosz megtudja, már pedig megtudja, mehetek én is föld mélyére a küklopszok és a hekatonkheirek közé!

RHEIA Oldd meg!

Rheia otthagya.

ANANKÉ Kösz.

Zeusz sírni kezd, a nimfa kétségbeesetten csitítani próbálja.

ANANKÉ Csss! Hallgass! Hallod, hallgass! Ha apád meghallja, végünk!

A nimfa keresi, hogy hova rejtse a Zeust.

SZÍNÉSZ 4 Kronosz az ég, a föld és a tengerek ura. Ezért Zeust nem rejthette a felhők fedte hegycsúcsra, nem dughatta egy barlang mélyére, és még csak egy csónakba se tehetette. Se égen, se földön, se a tengereken nincs menekvés Kronosz szeme elől.

ANANKÉ *(Zeusznak)* Mit csináljak veled? Kössek egy kötelet a bokádra, és lógassalak a levegőben, hogy se égen, se földön, se...? Igen... Kötök egy kötelet a bokádra, és ég és föld között lógatva tartalak, hogy ne legyél se itt, se ott.

Ananké fellógatja Zeust. Zeusz bömbölni kezd.

SZÍNÉSZ 2 Szerencsére a kis Zeusz hamar felcseperedett.

ANANKÉ Hamar?! Akkor gyere ide, és tartsd és hallgasd évekig ezt a gyereket!

A bömbölés egy tehetetlen kiáltásba csap át.

ZEUSZ Áááá! Ez így nem mehet tovább!

ANANKÉ Teljesen egyetértek.

ZEUSZ Nem élhetünk apám zsarnokságában. *(az anyja után kiált)* Anyám!

SZÍNÉSZ 2 Rheia, Zeusz anyja, fondorlatos tervet eszelt ki. Megtette Zeust Kronosz pohárnokává.

SZÍNÉSZ 3 Kronosz imádta, ha körülugrálják. Szívesen fogadta az új szolgafiút.

KRONOSZ Mi ez lötty? Hozz valami ütősebbet!

ZEUSZ Igen, uram...

Rheia füvet ad Zeusznak.

RHEIA *(súgva Zeuszhöz)* Itt a kis varázsfüvecske, keverd bele!
Zeusz belecsempészi a varázsszert az italba.

KRONOSZ Rheia, honnan szedted ezt a senkiházit?

ZEUSZ Az itala, uram.

SZÍNÉSZ 3 Kronosz felhajtja a nedűt.
Ez az ital már erősebb.

KRONOSZ Van valami neved? Vagy azt se adtak a szüleid? *(röhög, majd Rheiához)* Te, Rheia, ennek lehet nincsenek szülei!
Kronosz hirtelen rosszul lesz.

ZEUSZ De vannak. Itt állnak előtted. Zeusz vagyok, a legkisebb fiad.

KRONOSZ Mi?!

Kronosz öklendezni kezd.

KRONOSZ Szarul vagyok...

SZÍNÉSZ 3 És ekkor Kronosz sorban kihányta a gyerekeit.
Kronosz kiöklendezi a bepólyált követ.

SZÍNÉSZ 3 Először a bepólyált követ.

KRONOSZ *(Rheiához)* Ezért meglakolsz!
Kronosz tovább öklendezik.

SZÍNÉSZ 3 És jöttek sorban a tesók: Poszeidon, Hádész, Héra, Déméter és Hesztia.

TESÓK Jaj! Mi történt? Nem tudom. Hol vagyunk? Fázom!

ZEUSZ Szevasztok, tesók! Kiszabadítottalak benneteket apánk gyomrából. És most itt az idő, hogy legyőzzük a zsarnokot!

TESÓK Ez az!!!!

SZÍNÉSZ 2 Felsorakozott a két hadsereg. Kronosz összetrombitálta a titánokat. Zeusz pedig a harmadik generációs istenek, azaz a tesói élére állt.

SZÍNÉSZ 1 Más nem lehetett a főnök. Bár Zeusz volt a legfiatalabb, de a tesók egész eddigi életüket apjuk gyomrában töltötték, azt sem tudták mi fán terem a világ. Támadás!

SZÍNÉSZ 3 A háború hosszú-hosszú évekig tartott. Zeuszék az Olümposz hegység tetejét tették meg főhadiszállásuknak.

SZÍNÉSZ 2 No meg otthonuknak. Mert közben nem állt meg az élet. Házasodtak, gyerekeket szültek...

SZÍNÉSZ 4 Nem feltétlenül ebben a sorrendben.

SZÍNÉSZ 1 Hát nem...

SZÍNÉSZ 3 Zeusz híres volt szerelmi kalandjairól.

SZÍNÉSZ 1 Sok porontyot potyogtatott szerte a világban...

SZÍNÉSZ 4 De mindeközben testvérének, Hérának folyamatosan csapta a szelet.

SZÍNÉSZ 2 Levakarhatatlanul udvarolt.

SZÍNÉSZ 3 Héra ellenállt. Nem bízott a csapodár Zeuszban.

SZÍNÉSZ 1 De Zeusz nem adta fel. Hatalmas égszakadást kerekített, és egy ázott, viharvert kismadár képében szállt Héra ablakára.

Zeusz kismadár képében segítségkérően néz Hérára.

ZEUSZ Csiip?!!!!

HÉRA Kismadár!

ZEUSZ *(hidegtől remegve)* Csip-csip.

HÉRA Gyere, hadd melegítselek meg!

ZEUSZ *(szerény örömmel)* Csip-csip.

HÉRA Gyere, kicsikém.

Héra a kebléhez szorítja a piciny madarat.

ZEUSZ *(saját hangján)* Mmmm. Ez isteni!

HÉRA Mi?

SZÍNÉSZ 3 És ebben a pillanatban Zeusz felöltötte igazi alakját, és...

SZÍNÉSZ 1 elcsábította...

SZÍNÉSZ 2 *(közbevágva)* megerőszkolta Hérát.

SZÍNÉSZ 1 Na!!!

Színész 2 szigorúan néz színész 1-re.

SZÍNÉSZ 3 Így hát Héra, hogy elkerülje a szégyent, kénytelen volt hozzámenni a főistenhez.

SZÍNÉSZ 4 Született három gyermekük.
SZÍNÉSZ 2 Meg Zeusznak még egy hadseregnyi más nőktől.
SZÍNÉSZ 1 És egy anya nélkül. A legkedvesebb!

Zeusz fejéből kipattan Pallasz Athéné. Színész 4 újszülött istennőként sír.

ZEUSZ *(az újszülött istenhez)* Pallasz Athéné, kislányom! Hát te csak így kipattantál jó atyád fejéből?! Várjunk csak! Te nagyon bölcs lehetsz, ha jó atyád fejéből pattantál ki!

HÉRA Mi van? Te nélkülem szültél gyereket?

ZEUSZ Nélküled? Hát kicsim, volt már párszor így...

HÉRA Zeusz!

ZEUSZ Jó, jó, igazad van, olyan még nem volt, hogy tők egyedül szültem, mármint, hogy én szültem, és nem valami nő.

HÉRA Mi?! Valami nő?! Azt hiszed, hogy csak te tudsz egyedül gyereket csinálni? Én is csinállok egyet! Tők egyedül!

ZEUSZ Hajrá!

Héra nekiáll gyereket szülni.

SZÍNÉSZ 4 Héra sokáig vajúdott míg világra hozta Héphaisztoszt.

Héphaisztosz megszületik. Színész 4 a hangja.

Héra megrémül, amikor meglátja a gyereket.

SZÍNÉSZ 2 Áááá! Az istenit! Ez hogy néz ki?!

SZÍNÉSZ 4 Szegény Héphaisztosz elég csúfra sikeredett.

Zeusz megnézi Héphaisztoszt.

ZEUSZ *(Hérához)* Szép munka. *(röhög)*

SZÍNÉSZ 3 Na, de hagyjuk a magánéletet! Térjünk vissza a titánok és az istenek háborújához, mert az még nem ért véget.

Zajlik a háború.

SZÍNÉSZ 4 Kronosz és titánrokonsága állták sarat.

SZÍNÉSZ 1 Zeuszék meg ugye szaporodtak, egyre többen lettek.

Zajlik a háború.

SZÍNÉSZ 2 Zeusz kiszabadította Gaia testéből, a föld mélyéből a küklopszokat és hekatonkheireket.

SZÍNÉSZ 3 Ugye emlékeztek rájuk? A küklopszok az egyszemű óriások, a hekatonkheirek meg a százkarúak.

SZÍNÉSZ 2 Ők voltak azok a tesók, akiket Kronosz nem szabadított ki a föld mélyéből, mert félt hihetetlen erejüktől.

SZÍNÉSZ 1 Éppen ezért alig várták, hogy bosszút álljanak Kronoszon és a többi titánon.

SZÍNÉSZ 3 Kivéve kettőn, két ifjú titánon, Prométheuszon...

SZÍNÉSZ 4 ...és Epimétheuszon...

SZÍNÉSZ 3 ...akik az istenek oldalán álltak.

Színész 3 és Színész 4 megjeleníti Prométheusz és Epimétheusz alakját.

SZÍNÉSZ 3 Ők később még nagyon fontosak lesznek.

SZÍNÉSZ 4 Zárójel bezárva.

SZÍNÉSZ 2 A háború iszonyatos volt.

Zajlik a háború.

SZÍNÉSZ 3 A küklopszok rettenetes villámot kovácsoltak Zeusznak.

Zeusz villámokat szór az égből.

SZÍNÉSZ 3 A titánok egyre kevésbé bírtak a hatalmas túlerővel.

SZÍNÉSZ 2 Végül Zeuszék győztek.

Az istenek örömben kiabálnak, a titánok fetrengve nyögnek.

ZEUSZ Testvéreim! Gyermekeim! Rokonaim! És...

SZÍNÉSZ 3. Zeusz a szeretőit nézi.

ZEUSZ És... egyéb kedves... ööö... nő ismerőseim!

Egy nimfa buján integet Zeusz felé.

Héra megköszörüli a torkát.

ZEUSZ Drága Feleim! Győztünk!

ISTENEK Éljen! Éljen Zeusz! Éljen Zeusz!

ZEUSZ Nem, nem, nem. Ezt együtt csináltuk! Nem akarok nagyapám és apám nyomdokaiba lépni: nem akarok az egész világ felett uralkodni.

HÉRA *(fojtottan Zeuszhoz)* Nem?!!

ZEUSZ Nem akarom, hogy a világ sorsa egyetlen vezető döntéseitől függjön!

HÉRA *(halkan)* De Zeusz?

ZEUSZ Ananké! Pótanyám voltál Kréta szigetén. Most legyél a világ anyja. A megmásíthatatlan sors, a végzet istennője! Végzetét sem isten, sem halandó nem kerülheti el.

HÉRA *(magának)* Ezt nem hiszem el.

ZEUSZ Ezzel együtt a világot irányítani kell. *(szavakat keresve)* Erős kezekkel... meg szívvel... meg ööö... meg ésszel... Nem nőhet magától, mint a dudva!

HÉRA *(halkan)* Aztamindenit!

ZEUSZ *(Hérához)* Ne méltatlankodjál már! Nem szoktam meg, hogy ennyien hallgatnak, amikor beszélek.

HÉRA *(Zeuszhoz)* Szokj hozzá! Különben a fejedre nőnek.

ZEUSZ Poszeidón, Hádész! Lépjetek elő!

Megjelennek Poszeidón és Hádész alakjai.

Bátyáim, mi vagyunk a rangidős férfi istenek! Felosztjuk magunk között a világot. Sorsot húzunk.

HÉRA *(Zeuszhoz)* Megörültél?! *(Anankéhez fedetten)* Ananké!
(Mutatja, hogy rajta tartja a szemét, Ananké megrántja a vállát, jelezve, hogy a sorsnak maga is és Zeusz is alá van rendelve)

ZEUSZ Hádész, kezd te!

Hádész magabiztosan húz, majd lefagy.

HÁDÉSZ Mi?! Az Alvilág?! Nem! Nem! Nem megyek a hullák közé!

A tesók nem reagálnak, csak meredten néznek Hádészra.

HÁDÉSZ Nem! Szó sem lehet róla! Ti majd ott hesszeltek az Olümposzon, én meg rohadjak meg a föld alatt?! Még mit nem?!

ZEUSZ Hádész, ez egy nagyon felelősségteljes feladat!

HÁDÉSZ Leszarom! Tudod, leszarom! Tudod mit, akkor menjél te a bűzbe, ha olyan felelősségteljes feladat.

ZEUSZ Végzetét sem isten, sem halandó nem kerülheti el.

Hádész sértetten elmegy.

ZEUSZ Poszeidón, húzzunk!

Poszeidón iszonyatosan koncentrálnak, majd húz. Az utolsót felhúzza Zeusz.

POSZEIDÓN *(csalódottan)* A tengerek istene.

ZEUSZ Ég és föld ura. A főisten.

HÉRA *(kitörő örömmel)* Ez az!

A többi isten és hozzátartozó ujjong.

HÉRA (Zeuszhoz) Ezt majdnem elcseszted.
ZEUSZ (Hérához) Végzetét sem isten...
HÉRA (közbevág) Jól van, hagyjuk!
ZEUSZ A világot felosztottuk. De hátra van még jó pár titulus. Arész, fiam!
ARÉSZ Igen, uram!
ZEUSZ Jól teljesítettél a titánokkal szemben. Te leszel a hadak ura, a háborúk félelmetes istene!
ARÉSZ Igen, uram!
ZEUSZ Afrodité!
AFRODITÉ Igen, Zeusz!
ZEUSZ Te leszel a szerelem és szépség istennője!
AFRODITÉ Ki más?! Még szép!
ARÉSZ (epekedve) Afrodité...
ZEUSZ Héra!

Héra előlép.

ZEUSZ Feleségem Héra! Te leszel a... a... a... (erősen gondolkodik) a... a házasság istennője!
HÉRA Édes férjem! (halkan mosolyogva) Hogy rohadnál meg!
ZEUSZ Pallasz Athéné!
PALLASZ ATHÉNÉ Apu!
ZEUSZ Én kicsi lányom, hát te olyan okos vagy.
PALLASZ ATHÉNÉ Apja lánya.
ZEUSZ Igen, apja lánya! Hát te csak úgy kipattantál apácskád fejéből.
PALLASZ ATHÉNÉ Hát ki.

Hérát rettenetesen idegesíti a szituáció.

ZEUSZ Te leszel minden tudomány pártfogója!
HÉRA És mi lesz az én fiammal Héphaisztossal?
SZÍNÉSZ 4. Tudjátok az a csúf, akit Héra egyedül szült.
ZEUSZ Ööö... igen... ööö... mindjárt... mindjárt visszatérek hozzá.
Apollón, te leszel a költészet és a jóslás istene, Hermész, te az olümposziak hírnöke, Artemisz te a vadászat istennője,
Dionüszosz, te... hol van Dionüszosz?

PALLASZ ATHÉNÉ Attól tartok, részeg.

ARÉSZ Nyilván.

ZEUSZ Dionüszosz!

Dionüszosz összekaparja magát a földről.

DIONÜSZOSZ Mi van?

ZEUSZ Te leszel a bor és a mámor istene. De nagyon kérlek, ne igyál annyit.

DIONÜSZOSZ Nyilván.

PALLASZ ATHÉNÉ Nyilván.

KÜKLOPSZOK És velünk mi lesz, egyszemű nagybátyáiddal?

ZEUSZ Veletek? Fú!... Hű, de nagyok vagytok... Ööö... kiváló villámot kovácsoltatok nekem... kéne még több... sokkal több... Tudjátok mit? Kaptok egy műhelyt! Egy kovácsműhelyt! Ott lesz hátul... az Olümposz végébe. Héphaisztosz is veletek megy!

HÉRA Nem!

ZEUSZ De, de! Héphaisztosz olyan erős!

AFRODITÉ Meg ronda! (*röhög*)

ZEUSZ Ronda, de erős. Pont jó helye lesz hátul a műhelyben.

HEKATONKHEIREK És velünk mi lesz, Zeusz uram?

Zeusz megijed, mert a Hekatonkheirek még nagyobbak, mint a küklpszok.

ZEUSZ Jaj, ti is itt vagytok, Hekatonkheirek?!

HEKATONKHEIREK Itt. Meg ő is.

Előre dobják Kronoszt.

HEKATONKHEIREK Az apád. Kronosz.

ZEUSZ Oh, tényleg. Vigyétek a föld mélyére a többi titánnal együtt, és őrizzétek őket!

HEKATONKHEIREK Mi oda nem megyünk vissza, uram.

ZEUSZ Nem?

HEKATONKHEIREK Évekig éltünk ott bezárva.

PALLASZ ATHÉNÉ De kikre bízhatná bölcs atyám, a titánok őrzését, ha nem rátok? Ha kiszabadulnak, oda az új világrend. Visszajön a zsarnokság! Mindannyian bezárva és félelemben élnénk.

HEKATONKHEIREK A mi helyzetünk sokban nem változna. Mindegy, hogy láncokkal vagy anélkül vagyunk a föld mélyébe zárva. Mozdulni így sem, úgy sem tudunk.

PALLASZ ATHÉNÉ Ettől iszonyúan nemes a ti kötelességeitek. Sokak szabadságáért feláldoztatok a magatokat. Ez egy szebb világ nyitánya!

Csend.

HEKATONKHEIREK Testvéreim, hekatonkheirek! Induljunk a föld alá, a szebb világba! Hozzatok a titánokat!

A hekatonkheirek elindulnak.

ZEUSZ *(Pallasz Athénéhoz) Kösz.*

PALLASZ ATHÉNÉ Nincs mit, apu.

ZEUSZ Mindenki tudja a feladatát! Dologra! Indulás!

Az istenek a dolgukra igyekeznek.

HÉRA Azt tudod, hogy ezt majdnem elcseszted.

ZEUSZ Ne most, szívem. Nagyon elfáradtam.

HÉRA Alkalmatlan vagy.

SZÍNÉSZ 4 Zeusz uralma alatt béke honolt a világban.

SZÍNÉSZ 3 Az istenek dúskáltak a jólétben az Olümposz hegység tetején, és örömmel tekintettek a földi világra, gyönyörködtek az erdők, a sziklás öblök, a tengerek, a folyók szépségében. Az istennők a kentaurok izmaiban, az istenek, legfőképpen Zeusz, pedig...

ZEUSZ Ó, te nimfa...!

SZÍNÉSZ 3 ... a nimfák bájaiban.

ZEUSZ De szép vagy, te nimfa!

HÉRA Nem szégyelled magad, Zeusz!

ZEUSZ Ugyan már, Héra! Nézni sem szabad?!

HÉRA Hagyjuk ezt.

ZEUSZ Milyen szép ez a világ!

HÉRA Igen, és te állsz a legtetején! Szóval ideje lenne úgy viselkedned, mint egy igazi vezető.

ZEUSZ Nem, nem. Nem lépek apám nyomdokába. Nem leszek zsarnok.

HÉRA Pedig nem ártana. Itt mindenki azt csinál, amit akar. Afrodité úgy viselkedik, mint egy hercegnő, szemtelen, folyton visszafóházik, Apollón egész nap csak dalol és henyél...

ZEUSZ Hadd csinálják...

HÉRA Hermész mindenbe beleüti az orrát, és ha nem figyelsz oda, Árész előbb utóbb a fejedre nő! Kellett őt a hadak urának kinevezned!

ZEUSZ Nyugodj már meg, Héra! Minden rendben van. Lazíts, nem áll jól neked ez a haragos tekintet.

SZÍNÉSZ 3 És ekkor irgalmatlan bömbölés és jajveszékelés hallatszik a földi világból.

Zeusz és Héra összerezzennek és letekintenek a földi világra.

ZEUSZ A halandók...

HÉRA Pusztítsd már el őket.

ZEUSZ Nem! Ne kezdjük megint...!

HÉRA Zeusz...!

ZEUSZ Ők is a világ részei: az állatok és az emberek is.

HÉRA Semmi értelme a létezésüknek, csak szenvednek.

ZEUSZ Tudom.

HÉRA Csupaszon csúsznak-másznak, szánalmasak.

ZEUSZ Valamit tenni kéne értük.

HÉRA Minek? Úgyis meghalnak?

ZEUSZ Ha legalább örömük lenne rövid kis életükben.

Csend.

HÉRA Na jó, ha nem pusztítod el őket, akkor tényleg csinálni kéne velük valamit. Nem bírom elviselni a folyamatos siránkozást. A hangjuktól kiráz a hideg. Na meg a látványuk! Elcsúfítják az erdőket, a sziklás partokat, a tengereket. Nyomoruktól nem látszik szépnek a világnak.

ZEUSZ Azt se tudom, hogy kezdjek hozzá... hogy mit csináljak...?

HÉRA Te semmit!

ZEUSZ Semmit?

HÉRA Soha nem leszel a világ ura! A világ ura nem „csinál”, hanem megparancsolja másoknak, hogy „csináljanak”. Bíz

Prométheuszra és az idióta öccsére, nekik úgysem adtál még feladatot.

Közben megjelenik Prométheusz és Epimétheusz.

ZEUSZ Rendben.

SZÍNÉSZ 2 Prométheusz és Epimétheusz örömmel vágta neki amunkának. Epimétheusz az állatokat ruházta fel tulajdonságokkal, Prométheusz pedig az embereket választotta.

EPIMÉTHEUSZ Nézd, tesó! Mennyire jól állnak már ezek az izék a halacskáimnak! Olyan elegánsak.

PROMÉTHEUSZ Ne már, öcsi, még a pikkelyeket is felhasználtad? Semmit sem hagysz nekem.

EPIMÉTHEUSZ Nem tehetek róla, hogy olyan lassú vagy.

PROMÉTHEUSZ Inkább megfontolt.

EPIMÉTHEUSZ Lassú.

PROMÉTHEUSZ Te pedig mohó vagy. És nincs ízlésed. Hogy néz már ki az a szegény madár?

EPIMÉTHEUSZ A papagájra gondolsz?

PROMÉTHEUSZ Arra. Szerencsétlenre ráöntötted a világ összes színét.

EPIMÉTHEUSZ Szerintem nagyon stílusos.

PROMÉTHEUSZ Az.

EPIMÉTHEUSZ Mi a baj, tesó?

PROMÉTHEUSZ Egyszerűen nem tudom, mit adjak az embereknek. Nem adhatok nekik bármit. Olyan különleges teremtményei ők a világnak. Meg sem érdelem, hogy én gondoskodjak róluk. Cserben hagytam őket. A hideg éjjeleken fáznak, a napjaik pedig pusztán arról szólnak, hogy elkerüljék az éhhalált. Egyszerűen nem laknak jól a bogyókkal, a gyökerekkel és az éppen érő gyümölcsökkel. És most már bundát sem tudok adni nekik, hogy ne fázzanak, mert elhasználtad az összes emlősre...

EPIMÉTHEUSZ Szerintem nem volt rossz ötlet.

PROMÉTHEUSZ ... és karmokat és csőröket sem adhatok, hogy vadásszanak, mert azokat is már mind elajándékoztad.

EPIMÉTHEUSZ Még jó...

PROMÉTHEUSZ ...és különben a vadászat sem oldaná meg az életüket, nem tudják eltépni a nyers húst. Még egy erdei pocoknak is élesebb foga van!

EPIMÉTHEUSZ Muszáj volt neki adnom, olyan picike állat. Egy napot nem élne túl a fogacskái nélkül.

PROMÉTHEUSZ Nem megy ez nekem, Epimétheusz.

EPIMÉTHEUSZ *(együttérzően)* Túl sokat gondolkodsz, tesó.

PROMÉTHEUSZ Te bezzeg nem agyaltad túl dolgot.

EPIMÉTHEUSZ Bíztam az intumúciómban.

PROMÉTHEUSZ Azintuúciódban?

EPIMÉTHEUSZ Abban! Hát!

PROMÉTHEUSZ De ismerd el, a páva túlzás volt, semmi értelme azoknak a gigantikus farktollaknak.

EPIMÉTHEUSZ A páva egyetlen értelme, hogy szép.

PROMÉTHEUSZ A piros seggű páviánt, akkor sem magyarázod meg.

EPIMÉTHEUSZ Azt valóban nem. Azt túltoltam.

PROMÉTHEUSZ Istenné akarom őket tenni. Olyat akarok adni az embereknek, ami a gógös olümposziak fölé emeli őket, hogy soha többé ne tekintsenek rájuk szánakozva. Nem pusztán a hidegtől, az éhezéstől, a karmokkal felfegyverzett vadállataidtól akarom megvédeni őket. Azt akarom, hogy emelt fővel járjanak, hogy kreativitásukkal olyan világokat teremtsenek, amelyeneket el sem tudunk képzelni.

EPIMÉTHEUSZ Túlságosan sokat akarsz, tesó.

PROMÉTHEUSZ Te pedig a legkevesebbel is beéred.

EPIMÉTHEUSZ De legalább én megvédtem őket, és értelmet adtam az életüknek. Az a te bajod, tesó, hogy le sem veszed a szemed az Olümposzról, miközben csak szét kellene nézned a földön.

PROMÉTHEUSZ Megvan!

EPIMÉTHEUSZ Mi van meg?

PROMÉTHEUSZ Igazad van, öcsi, tényleg nem érem be a rögvalóval. Ellopom a tüzet!

EPIMÉTHEUSZ Hogy micsinálsz?

PROMÉTHEUSZ Felmegyek az Olümposzra Héphaisztosz és a küklopszok műhelyébe, és ellopom a tüzet az istenektől, hogy odaadjam az embereknek.

EPIMÉTHEUSZ Megörültél?

PROMÉTHEUSZ Lehet.

EPIMÉTHEUSZ Ne csináld, tesó, ebből óriási botrány lesz.

PROMÉTHEUSZ Tudom.

EPIMÉTHEUSZ Zeusz iszonyú büntetést szabhat ki rád.

PROMÉTHEUSZ Tudom! És büszkén fogom viselni, mert az emberek megérdemlik, hogy ne nyomorultul éljenek. Milyen világ ez, ahol az istenek azt se tudják jódolgukban, hogy mit csináljanak, az emberek meg éheznek és fáznak?!

EPIMÉTHEUSZ Mindig is ilyen volt, nem?

PROMÉTHEUSZ Hát ez az!

Csönd.

EPIMÉTHEUSZ Ne keresd a bajt, tesó.

PROMÉTHEUSZ Nem kérdeztem, hogy mit tegyek.

SZÍNÉSZ 4 És Prométheusz ellopta a tüzet.

ZEUSZ Hogy mi történt?

HÉRA Jól hallottad? Az a senki ellopta a tüzet!

ZEUSZ De hát ez... De hát ez...

HÉRA Mit de hát ez?! Mit de hát ez?! Ne hápogj! Nőj fel! Főisten vagy! Ne makogj, hanem csinálj valamit!

ZEUSZ De hát mit csináljak?

HÉRA Ezt nem hiszem el.

Csönd.

HÉRA Ez provokáció, Zeusz. Ellopta az istenek tulajdonát. Ennek még beláthatatlan következményei lehetnek.

ZEUSZ Túldramatizálsz, drágám!

HÉRA Nem drágám, nem dramatizálok túl. Az emberek kezében a tűz! Nézd! (*mutat a földre*) Sütögetnek! Énekelgetnek a tűz körül, jól érzik magukat...

ZEUSZ *(közbevetve)* De hát nem ez volt a cél?

HÉRA ... minket meg telibe szarnak! A fejünkre nőnek, Zeusz. Holnap már itt fognak lebzselni az Olümposzon.

ZEUSZ *(rejtve bizonytalanságát)* Dehogy fognak.

HÉRA Dehogynem.

Csönd.

HÉRA Ezt már nem lehet visszacsinálni. Prométheusz kiengedte a szellemet a palackból. A tűz már örökre az emberek szolgálatában áll. Fegyvereket, szerszámokat kovácsolnak! Fegyvereket, amelyekkel nagy vadakat ölnek, megsütik a húsukat, majd jóllakottan lefekszenek aludni meleg otthonaikban! Meleg otthonaikban, amelyeket az új szerszámaikkal tákoltak. Sőt! Szekereket, hajókat eszkábálnak, amelyekkel kilométereket szelnek át földön és vízen, és ha mindez nem lenne elég, mindenféle haszontalan ékszereket készítenek maguknak hivalkodásképpen! Mit gondolnak ezek magukról?! Hát megőrült a világ?

ZEUSZ Nem tudom, Héra, hogy megőrült-e vagy sem, igazából...

HÉRA *(közbevág)* Ez költői kérdés volt, Zeusz. Nem kell megválaszolnod.

Csönd.

HÉRA A világ örökre megváltozott. Ezzel semmit sem tudsz kezdeni. Viszont azt egy pillanatig sem gondolhatják, hogy istenné válhatnak...

ZEUSZ ... nem hinném, hogy bármelyik ember azt gondolná, hogy istenné...

HÉRA Befogod a szádat és végighallgatsz. Dehogynem gondolják, hogy istenné válhatnak. Ez lesz a következő lépés, hacsak nem teszel valamit.

Csönd.

HÉRA Leplezd haragodat Prométheusz előtt...

ZEUSZ De hát nem is haragszom Pro...

HÉRA *(közbevág)* Dehogynem, kurvára haragszol! Szóval, leplezd haragodat Prométheusz előtt! „Megbocsátok neked,

Prométheusz, hogy elloptad a tüzet...” Hogy rohadnál meg!
„Ugyanakkor nyilvánvalóan tudod, hogy ez súlyos törvénytelenység volt, de lásd, hogy milyen nagyvonalú vagyok, szemet hunyok e cselekedeted felett...”

ZEUSZ

Nem bírom követni!

HÉRA

Kuss! „...amennyiben megtanítod szeretett lényeidnek, az embereknek, hogy mit jelent az istenek tisztelete. Nem járja, hogy az emberek a leölt állatokból, ne áldozzanak nekünk, a leghatalmasabb isteneknek, akiknek a kegyéből részesülhettek a tűz adta örömeiből.

ZEUSZ

Héra, minek nekünk az állatok húsa? Hiszen ambrózián és nektáron élünk!

HÉRA

Még mindig nem érted a lényegét, Zeusz. „És az sem járja, hogy pusztán saját élvezetük hajhászára készítenek fegyvereket, szerszámokat. Dárdáikkal, íjaikkal ölik a mi szent állatainkat, újdonsült eszközeikkel kényelmes házakat építenek, miközben megfeledkeznek azokról, akiktől minden földi jót kaptak! Állítsanak az isteneiknek templomot, áldozzák fel nekünk a leölt állatok húsát, ez esetben elkerülhető a haragom, amit Prométheusz, te szítottál, azáltal, hogy elloptad az istenek tulajdonát.”

ZEUSZ

Tényleg nem értem, Héra, minek ez a fölösleges felhajtás?

HÉRA

Tényleg nem értem, hogy működik a világ. Ez esetben, csak annyit kérek, hogy bízz bennem.

SZÍNÉSZ 1

Zeusz megbízott Hérában.

PROMÉTHEUSZ

Tényleg felbasztam az agyukat!

EPIMÉTHEUSZ

Ne beszélj csúnyán, tesó!

PROMÉTHEUSZ

Bocs, csak annyira jó látni, hogy kínban vannak. Megérdemlik.

EPIMÉTHEUSZ

Miért?

PROMÉTHEUSZ

Hosszú évekig nézték, hogy szenved a világ, és nem tettek semmit azért, hogy jobb legyen.

EPIMÉTHEUSZ

De aztán felkérték minket, hogy segítsünk.

PROMÉTHEUSZ Igen, és hidd el, már rég megbánták. Félnek.

EPIMÉTHEUSZ Mitől?

PROMÉTHEUSZ Hogy lelepleződnek: hogy nem tesznek, terveznek semmit azon kívül, hogy élvezkednek a hatalmukban.

EPIMÉTHEUSZ De hát ők az istenek, nekik ez a dolguk, nem? Az a dolguk, hogy hatalmaskodjanak!

PROMÉTHEUSZ Szerintem meg nem. Az a dolguk, hogy biztosítsák a feltételeket egy jobb világ számára.

EPIMÉTHEUSZ Ez nekem magas.

PROMÉTHEUSZ Figyu, minden bajuk van. Kitalálták, hogy építsünk templomokat, ahol imádkozhatjuk őket, most mondd, mibe kerül, mókusvakítás az egész, de ha ez kell az egójuknak, ám legyen, megépítettük.

EPIMÉTHEUSZ Szerintem nagyon szépek lettek.

PROMÉTHEUSZ Naná! Csodálatos az ember fantáziája! Bármit meg tud teremteni a pusztá képzületével. Na meg a tűz segítségével.

EPIMÉTHEUSZ Ez sajnos nem mondható el az állatok népéről. Ezek csak esznek, isznak, párosodnak...

PROMÉTHEUSZ *(közbevág)* Nem baj, Epimétheusz, az állatok másra valók. Viszont Zeuszéknak nem elég, hogy fantasztikus templomokat építenek számukra az emberek, még többet akarnak, el akarják venni az emberektől a sült húst. De én túljárok az istenek eszén!

EPIMÉTHEUSZ Ne csináld, tesó! Mit akarsz tenni?

PROMÉTHEUSZ Zeusz végtelenül ostoba, nem lesz nehéz dolgom.

EPIMÉTHEUSZ Tesó!

PROMÉTHEUSZ Az embereimmel szépen levadászunk egy bikát, földaraboljuk, a húsát pedig megsütjük.

EPIMÉTHEUSZ Eddig jól hangzik.

PROMÉTHEUSZ Két tálát készítünk. Az egyik tálra az ízletes színhúst tesszük, a másik tálba pedig a csontokat, az inakat és az egyéb ehetetlen részeket, amelyeket kibélelek ágakkal és kövekkel, hogy jó nagynak tűnjön, nagyobbak mint, amelyben a finom hús leledzik. Aztán mindkét tálra ráborítom a bikabőrt, hogy ne lehessen látni, mirejlik alatta.

EPIMÉTHEUSZ Rosszat sejtek, tesó...

PROMÉTHEUSZ Semmi rossz nincs ebben. Rábízom a döntést Zeuszra: válasszon magának tálát.

EPIMÉTHEUSZ Nyilván a nagyobbat választja. Én is azt választanám.

PROMÉTHEUSZ Nem kérdés, hogy te a nagyobbat választanád, ahogy az sem kérdés, hogy Zeusz is azt fogja.

EPIMÉTHEUSZ Ne csináld ezt, tesó! Zeusz iszonyú haragra gerjed, amint észreveszi, hogy csontok és gallyak vannak a táljában. Számolsz te a következményekkel?

PROMÉTHEUSZ Vállalom a következményeket.

EPIMÉTHEUSZ És az emberek is?

PROMÉTHEUSZ Nekik is muszáj, különben sosem veszik őket emberszámba az istenek.

EPIMÉTHEUSZ Miért kell ez, tesó? Miért nem elég az, ami van?

PROMÉTHEUSZ Sajnálom, hogy nem érted.

SZÍNÉSZ 3 Prométheusz ezután összegyűjtötte az embereket. Leölték a bikát, megnyúzták és megsütötték a húsát, aztán elkészítették a két tálát, majd elhívták Zeuszt a templomok legszebbikébe.

PROMÉTHEUSZ Zeusz, az emberek áldozatot mutatnak be neked. Döntsd el te magad, hogy melyik tálát szeretnéd! A kisebbet, vagy inkább a nagyobbat. Ahogyan most döntesz, aszerint fognak az emberek a jövőben áldozni neked és a többi istennek.

ZEUSZ Hát nyilván a nagyobbat választom!

PROMÉTHEUSZ Ahogy óhajtod.

SZÍNÉSZ 4. Zeusz boldogan csapta le a bőrt a nagy tál tetejéről, majd elképedve látta, hogy az csontokkal, inakkal, kövekkel és gallyakkal van megpakolva. Prométheusz leszedte a bőrt a kisebbik tálról, és az embereivel együtt kacagva estek neki a jóízű húsnak.

ZEUSZ Kiröhögtek!

Héra nem szól.

ZEUSZ Hallod, Héra?! Kiröhögtek!

HÉRA Hallom. Megérdemelted.

ZEUSZ Megérdemeltem?

HÉRA Meg. Prométheusz tudja, hogy gyenge vagy. Ezt érdemli egy gyenge vezető.

ZEUSZ Hogy én gyenge vezető vagyok? Pontosan azt csináltam, amit mondtál.

HÉRA Azt csináltad, de mégsem. Nem elég csak parancsokat adni, úgy kell adni a parancsot, hogy akinek adod, pontosan tudja, hogy az életével játszik, ha áthágja azt, vagy szórakozik veled. Most rajtad szórakozik a teljes emberiség. Döntsd el végre, hogy mit akarsz! Ha valóban főisten vagy, kegyetlenül megbünteted Prométheuszt és az emberiséget. Ha nem teszed, úgy fogsz járni, mint az apád, és a nagyapád.

SZÍNÉSZ 2 Héra magára hagyta Zeuszt.

MÁSODIK INTERAKTÍV RÉSZ

ZEUSZ Most mit csináljak? Mit csináljak Prométheusszal? Nem tudom. Most komolyan: minek kellett ez a csel? Adtak volna a húsból, akkor nem lenne semmi probléma. De lehet, igaza van Hérának, és ez az egész nem is a húsról szól, hanem inkább arról, hogy gúnyt űzzenek belőlem, meg a hatalmamból. Miért csinálta ezt? Én tök jó fej voltam szerintem. Nem büntettem meg, amikor ellopta a tüzet. Nem értem, hogy miért tette ezt velem...

Párbeszéd a résztvevőkkel.

ZEUSZ Jól van, elég volt. Döntést kell hoznom.
Értem én, hogy... *(részvevők gondolataiból összegez)*
De nem juthatok az apám sorsára, ahogy a nagyapám sorsára sem.

ZÁRT SZÍNHÁZI JELENETEK

ZEUSZ *(fennhangon)* Prométheusz bárhol is vagy, tudom, hallok szavam.

Megjelenik Prométheusz és Héra.

ZEUSZ Megbocsátottam neked a tűzlopást, nem büntetlek meg téged, sem szeretett embereidet, holott egy olyan horderejű bűnt követtél el velünk, olümposziakkal szemben, amiért örökké tartó kínszenvedésre ítéltetlek volna téged és a teljes emberiséget. Mindössze annyit kértem, hogy a megszerzett mesterségbeli tudást az emberek ne csak a saját kényelmük és jólétük érdekében használják fel, hanem építsenek nekünk, az isteneiknek templomokat, ahol méltóképpen leróhatják az áldozatot azok számára, akiknek a kegyéből e világon élhetnek. Visszaéltél a jóindulatommal, Prométheusz. Ezt nem bocsáthatom meg neked.

PROMÉTHEUSZ Miért is nem?

HÉRA Fogd be a szád!

ZEUSZ Csönd! Mindenki befogja a száját!
Prométheusz, örök és kínokkal teli büntetést érdemelsz.
(fennhangon) Héphasztosz!

HÉPHAISZTOSZ Itt vagyok, uram.

ZEUSZ A te kovácsműhelyedből lopta el a tüzet ez a galád.

HÉPHAISZTOSZ Így igaz.

ZEUSZ Kovácsolj számára egy eleven poklot, egy hatalmas láncot, és kösd ki a bitangot a világ szélére, a kaukázusi hegyek legzordabb sziklájára. Amint megcselekedted, egy sas fogja feltépni a hasát, amelyből kiragadja lüktető máját. Igen, jól hallottad, Prométheusz, de nehogy azt hidd, hogy ennyivel megúszod. Estére a májad és a bőröd visszánő, de pusztán azért, hogy a sasnak másnap is legyen miből lakmároznia, és ez így folytatódik az idők végezetéig.

PROMÉTHEUSZ És az emberekkel mi lesz?

ZEUSZ Ahhoz semmi közöd. Vigyétek.

SZÍNÉSZ 3

Prométheuszt elvitték.

ZEUSZ

Még nem végeztünk. Héphasztosz, miután elkészítetted Prométheusz súlyos láncait, azonnal állj neki meggyúrni egy nőt.

HÉRA

Egy nőt? Zeusz!

ZEUSZ

Még nem fejeztem be a mondandómat. Héphasztosz, gyúrd egy nőt! Pandorának fogom nevezni. Ami annyit jelent...

HÉRA

Csupa ajándék...

ZEUSZ

Héra, legyen gondod arra, hogy az istenek mindenféle tulajdonságot adjanak neki. Afrodité kölcsönözzön neki szépséget, Pallas Athéné némi bölcsességet, de ne túl sokat! Sőt, Pallas Athénét vegyük ki a projektből. Pandora legyen olyan buta, mint a föld. Hermész tanítsa meg neki a beszéd képességét. Héra te pedig olts belé kíváncsiságot! Rettenetesen sok kíváncsiságot! Pandora kap egy kisdobozt.

HÉRA

Szelencét.

ZEUSZ

Szelencét?

HÉRA

Hívjuk azt a kis dobozt szelencének. Elegánsabb.

ZEUSZ

Bánom is én. Legyen szelence. Kap egy kis szelencét. Amelybe bezárjuk a legfőbb nyomorúságokat, amelyek eddig nem voltak részei a világnak. Belepakoljuk a Fáradtságot, a Betegséget, az Öregséget.

HÉRA

Tedd bele a Reményt is...

ZEUSZ

A Reményt? Minek?

HÉRA

Bízz bennem.

ZEUSZ

Rendben. Ha kész a nő, küldjétek Prométheusz retardált testvéréhez, Epimétheuszhoz.

HÉRA

Meglesz, Zeusz.

SZÍNÉSZ 3

Az istenek elkészítették Pandorát. Pandora gyönyörű volt. Nem csoda, hogy Epimétheusz nem tudott ellenállni neki.

EPIMÉTHEUSZ

Hát te vagy az istenek ajándéka?

PANDORA	Én.
EPIMÉTHEUSZ	Hát te nagyon szép vagy.
PANDORA	Igen.
EPIMÉTHEUSZ	Hát te nem lehetsz egy csel?
PANDORA	Egy csel? Nem hiszem.
EPIMÉTHEUSZ	Tesó megmondta, hogy semmit se fogadjak el az istenektől, mert az istenek ártanak, és bosszúállóak.
PANDORA	Szerintem én nem ártok neked.
EPIMÉTHEUSZ	Szerintem se.
PANDORA	Hoztam egy kis ajándékot.
EPIMÉTHEUSZ	Te vagy az ajándék!
PANDORA	Jujj. De van másik ajándék is. Ez a szelence.
EPIMÉTHEUSZ	Egy szelence?
PANDORA	Igen, egy szelence, de nem tudni, mi van benne.
EPIMÉTHEUSZ	Őszintén engem nem az a szelence érdekel...
PANDORA	De engem igen, nagyon kíváncsi vagyok, mi lehet benne.
EPIMÉTHEUSZ	Én másra vagyok kíváncsi.
PANDORA	Kinyitom jó?
EPIMÉTHEUSZ	Hát, jó.
SZÍNÉSZ 3.	Pandora kinyitotta a szelence fedelét, amelyből a Fáradtság, a Betegség és az Öregség azonnal kiröppent a világba, megmérgezve ezzel az emberiség hétköznapijait. Azóta kell az embereknek fáradtságos munkával megkeresni a mindennapi betevőjüket, azóta mérgezik életüket a betegségek, a halálos, gyógyíthatatlan kórok, és azóta szenvednek az öregségtől. Pandora annyira megijedt látván, mit művelt, hogy hirtelen becsukta a szelence fedelét. Így a Remény nem illant el. A Fáradtsággal, Betegséggel, Öregséggel szemben a Remény nem maradt volna meg a világban, hiszen a Remény olyan rebbenékeny, hogy azonnal eltűnt volna. Így viszont az embereknél maradt.

HARMADIK INTERAKTÍV RÉSZ

Epimétheusz és a szelence

Eltelt 45 év. Járvány tört ki az emberek között. A dögvész főleg az öregeket vitte el, a fiatalokra viszont iszonyú terhek nehezedtek: annyi volt a halott, hogy alig bírták eltemetni őket, a betegek ápolása és a halottak eltemetése mellett, alig jutott idejük a munkára, ennél fogva egyre kevesebb étel került az asztalra. Az emberek vagy éheztek, vagy betegek voltak, vagy meghaltak. Pandora szelencéjéből kitörő Fáradság, Betegség és Öregség soha nem volt ennyire jelen a világban, mint akkor. A Remény azonban ugye az embereknél maradt.

Epimétheusz és Pandora azóta is a házukban őrzik a szelencét. Benne a Reménnyel. Egy szekrény mélyén tarják, amit nem gyakran nyitnak ki. Egyik nap Epimétheusz megtalálja a szelencét. Mit csinál vele?

A résztvevők rendezhetik a Epimétheuszt játszó színészt, hogy mit csináljon a szelencével, vagy akár Epimétheusz szerepében kipróbálhatják a helyzetet.

Szobor

A járvány véget ért. Az emberek egy kicsit fellélegeztek, de minden család gyászol, és még messze van, hogy a családok talpra álljanak a járvány miatt kialakult általános szegénységből. Ugyanakkor fontosnak gondolják, hogy az 5 évig tartó járvány után, illetve Prométheusz sziklához való láncolásának 50. évfordulójára szobrot állítsanak. Mit akarnak megfogalmazni ebben a szoborban az emberek?

Szoboralkotás.

Címadás.

Üzenetek Prométheusznak

A járvány leküzdése és Prométheusz kikötözése után az emberek hirtelen elkezdtek a Kaukázus felé vándorolni, hogy üzeneteket vigyenek a leláncolt Prométheusznak.

Milyen üzeneteket írtak az emberek?

Színész 3 beáll a leláncolt Prométheusz szerepébe. Post-itekre írják a résztvevők az üzeneteket.